

[Poulsgaard]

man tjener til brødet. Hvis man er arbejdsgiver i Jernet f. eks., skal man kende 4.000 love, bekendtgørelser og cirkulærer. Hvis man overtræder et af disse cirkulærer eller en af disse love eller bekendtgørelser, falder fars hammer, tju bang. Er man revisor, skal man gerne kunne en hel bogreol fuld af skatteforordninger og cirkulærer. Kan man ikke disse cirkulærer og disse forordninger, bliver det ret så svært; så kan man nemt få ørerne i maskinen. Er man en lille købmand, kommer de rendende hvert femte minut og kontrollerer én i alle ender og kanter. Det er næsten umuligt at drive erhvervsvirksomhed i Danmark.

Men hvis man er købmand på Christiania, se, så stiller sagen sig noget anderledes. Så er der ingen moms. Så er der ingen levnedsmiddelkontrol. Der er ikke alt det djævelskab, som vi har i det øvrige land. Det kan man selvfølgelig lykønske christianitterne med, men det er en lille smule beskæmmende for retssystemet i dette samfund, at der er nogle mennesker, der kan sige, de bor i en fristad, og så bare køre deres eget løb. Hvis de var en fristad, dem, der sidder deroppe og kværner deres egne meninger, hvordan ville man så klare undervisning, sygdom, reparationer derude, hvordan ville man klare veje og belysningen derude, alt det, der skal til? Det har man selvfølgelig ikke det mindste bud på, for de sender jo bare regningen til det offentlige. Og VS, som slår sig til ridder her i dag – ja, med den borgmester, VS har, skal jeg love for, han kan få arbejdspladserne nedlagt. Hvis det er det samfund, man ønsker, skal man selvfølgelig fortsætte.

Så til fru Ebba Strange, der talte så varmt om de små børn, der har cykel ude på Christiania. Jeg sad dér og blev helt rørt til tårer over de stakkels børn. Men hvad bliver de børn også budt? De bliver slæbt ned i de mest uhumske værtshuse, der findes i dette land. De bor under forhold, vi ikke ville byde vore hunde. Hvad med hensynet til disse børn? Det hører vi ikke en pind om.

Indrøm da, I, der sidder her i venstre side af salen, at I har taget fejl. Det, som I troede var et socialt eksperiment, er mislykkedes i allerhøjeste grad. De positive folk, der var på Christiania, er jo flygtet for lang tid siden fra den rotterede og kriminalitetsbule, det har udviklet sig til. Det er tilgiveligt at tage fejl, men det er utilgiveligt at fremture i fejltagel-

sen, det er en forbrydelse. Vi har længe nok haft medlidenhed og været meget, meget large over for Christiania, men nu må det holde op. De må ud, og de har fået det at vide så mange gange, ud hellere i dag end i morgen. Så kan de tage til Grønland og starte en fristat deroppe.

Der står nogle øde bygninger deroppe, så kan I prøve, om I kan klare jer oppe på Grønland. Jeg siger velbekomme.

Arne Melchior (CD):

Gennem årene har jeg hørt til de, skal vi sige balancerede og tålmodige i forbindelse med Christiania; det kan man efterlæse i tidligere debatter, som fru Inge Krogh redegjorde for. Men jeg må indrømme, at folketinget og samfundet har været tålmodige længe. Der skal også være lang snor; der skal være råd til tålmodighed, men den skal bare ikke være uendelig.

Det er jo ikke så tit, jeg er vældig enig med hr. Poulsgaard, men jeg synes, han meget rigtig pegede på, at udtrykket fristad er så misvisende, og vi må nok, mange af os, beskæmmede erklære, at vi dér fra starten af røg på en gevaldig happening. For selvfølgelig er Christiania ikke andet – og det er også en hel del – end en bydel og har ikke nogen mulighed for at erklære sig som fristad. Jeg vil gerne opfordre flest muligt til at ophøre med at bruge denne betegnelse, for som hr. Poulsgaard netop har vist ved et par eksempler, kan mennesker, der har boet der eller nu bor der eller vil komme til at bo der, ikke melde sig ud af samfundet og ikke svare for sig og ikke klare sig uden det omgivende samfund. Derfor er fristadsbegrebet mildt sagt noget sludder. Det var det ene, jeg havde på hjerte.

Det andet, jeg har på hjerte, det, der egentlig kalder mig herop, var hr. Dræbyes indlæg. Hr. Dræbye startede meget malerisk med sin skuffelse over, at de, der havde talt før ham, eller i hvert et flertal af dem, ikke havde været hensynsfulde, ikke havde været venlige, ikke havde været kærlige, underforstået, at den, der var venlig og hensynsfuld og kærlig, selvfølgelig var hr. Dræbye. Jeg synes, det er en grov gøren nar af andre mennesker fra hr. Dræbyes side, fordi han ikke har nogen som helst mulighed for at måle og veje motiver hos andre. Mennesker,